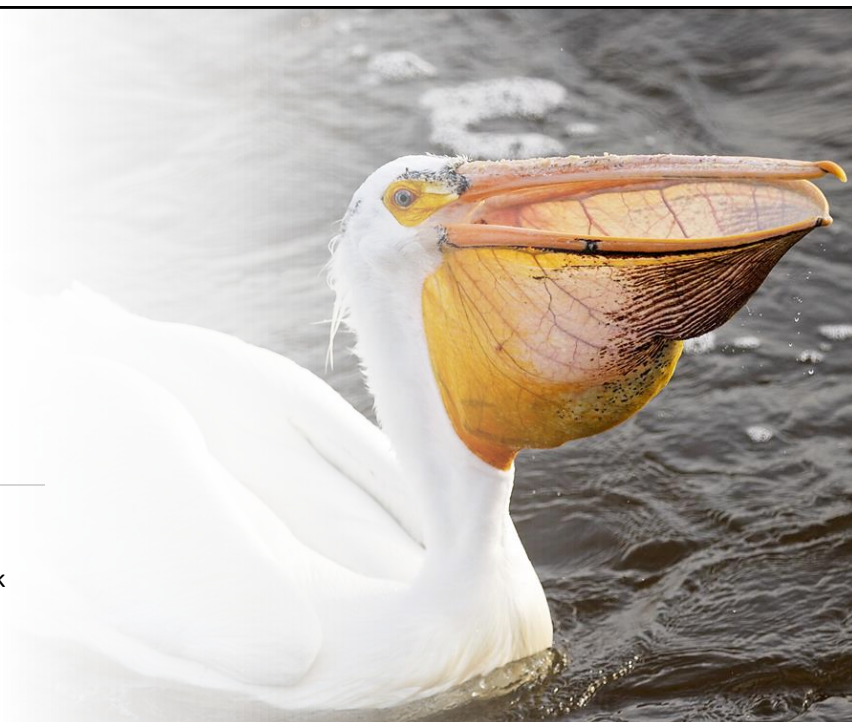

Directiva privind păsările

Alexandra-Ema Dobre-Wlodarczyk
Comisia Europeană

1

Structura prezentării

- I. Introducere**
- II. Desemnarea ariilor de protecție specială**
- III. Protecția speciilor**

2

I. Introducere

Contextul adoptării Directivei 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice Directivei Păsări (DP):

- 1972 primul summit mondial despre mediu
- 9 State Membre
- Competența în materie de mediu a CE limitată

DIRECTIVA 2009/147/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice în retrospectivă:

- 5000 de arii speciale de conservare acoperind cca 750,000 km² de pământ și apă au fost desemnate.
- Datorită interzicerii capturării fără discernământ și uciderea păsărilor sălbatice, UE a devenit un loc mai sigur pentru fauna sălbatică.
- Datorită finanțării UE, cum ar fi LIFE, miliarde de euro au fost investite în conservarea naturii.
- Peste jumătate din speciile de păsări din UE se află în prezent într-o stare stabilă și multe dintre acestea au fost readuse din pragul de dispariție datorită protecției și direcționării acțiunii de conservare.

3

Conținutul Directivei

- Art 1 & 2 Scopul Directivei
- Art 3 & 4 Protecția habitatelor
- Art 5 & 6 Protecția speciilor
- Art 7 & 8 Vânătoare
- Art 9 Derogări
- Art 10 Cercetare
- Art 11 Introducerea speciilor alohtone
- Art 9 & 12 Raportare

4

- DP reglementează conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în mod natural în starea sălbatică în UE;
- Directiva se aplică păsărilor în sine, precum și ca ouă, cuiburi și habitate;
- SM au o obligație generală de a lua toate măsurile care sunt necesare pentru menținerea sau refacerea populațiilor din UE la un nivel care corespunde specifice necesităților lor ecologice, științifice și culturale. De asemenea, SM trebuie să țină seama de nevoile economice și recreative.
- Directiva introduce două tipuri de măsuri de protecție:
 1. conservarea habitatelor și la necesitatea de a conserva, menține sau restabilirea unei diversități și a unei zone suficiente de habitate pentru speciile de păsări sălbatice din Europa, în special pentru speciile amenințate enumerate în anexa I, precum și pentru alte păsări migratoare;
 - acordarea unei atenții deosebite protecției zonelor umede de importanță internațională.
 2. protecția speciei în sine, respectiv interdicție privind perturbarea, uciderea, capturarea sau comercializarea deliberată a păsărilor sălbatice și distrugerea cuiburilor lor în întreaga UE.

5

II. Desemnarea ariilor de protecție specială avifaunistică (APS)

- Articolul 4 DP prevede:
 - (1) *Speciile menționate în anexa I constituie obiectul unor măsuri speciale de conservare a habitatelor acestora pentru a li se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire.[...]*
 - (2) *Statele membre iau măsuri similare pentru speciile migratoare care apar în mod regulat și nu sunt cuprinse în anexa I, având în vedere nevoia acestora de protecție în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă, în ceea ce privește zonele de înmulțire, arealul de schimbare a penelor și zonele de hibernare a acestor specii, precum și punctele de popas de-a lungul rutelor lor de migrare. În acest scop, statele membre acordă o atenție specială protecției zonelor umede, în special zonelor umede de importanță internațională.*
 - (3) *Statele membre transmit Comisiei toate informațiile relevante pentru ca aceasta să poată lua inițiativele corespunzătoare în vederea coordonării necesare pentru ca zonele menționate anterior la alineatele (1) și (2) să formeze un tot unitar care să îndeplinească cerințele de protecție pentru acele specii în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă.*
 - (4) *Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a evita, în zonele de protecție menționate la alineatele (1) și (2), poluarea sau deteriorarea habitatelor sau orice alt efect negativ asupra păsărilor, în măsura în care acestea au relevanță în contextul obiectivelor prezentului articol. Statele membre depun eforturi pentru a evita poluarea sau deteriorarea habitatelor și în afara zonelor de protecție.*

6

- **Clasificarea APS**
- **Etapă 1**
- **SM desemnează APS**
 - *în baza criteriilor ornitologice, respectiv în baza numărului de păsări protejate menționate în anexa I și importanța lor în SM;*
 - *SM au o marjă de apreciere în ceea ce privește criteriile de desemnare, însă trebuie să desemneze suprafețele cele mai adecvate;*
 - *SM pot să nu ia în considerare criteriilor socio-economice.*

7

• **Clasificarea APS - Criteriile ornitologice**

Comisia/Bulgaria (C-141/14, 2016)

- 27 *Trebuie amintit, în primul rând, că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva păsări impune statelor membre să clasifice ca APS teritoriile care îndeplinesc criteriile ornitologice stabilite de aceste prevederi (Hotărârea Comisia/Irlanda, C-418/04, EU:C:2007:780, punctul 36 și jurisprudența citată).*
- 28 *În al doilea rând, statele membre sunt ținute să clasifice ca APS toate siturile care, în aplicarea criteriilor ornitologice, apar ca fiind cele mai adecvate din perspectiva conservării speciilor respective (Hotărârea Comisia/Irlanda, C-418/04, EU:C:2007:780, punctul 37 și jurisprudența citată).*
- 29 *În al treilea rând, Curtea a decis că marja de apreciere de care dispun statele membre atunci când aleg cele mai adecvate teritorii pentru clasificarea ca APS nu privește oportunitatea clasificării ca APS a teritoriilor care par cele mai adecvate din perspectiva criteriilor ornitologice, ci privește numai punerea în aplicare a acestor criterii în vederea identificării celor mai adecvate teritorii pentru conservarea speciilor prevăzute în anexa I la Directiva păsări (Hotărârea Comisia/Austria, C-209/04, EU:C:2006:195, punctul 33 și jurisprudența citată).*
- 30 *În sfârșit, în al patrulea rând, în ceea ce privește clasificarea parțială a anumitor regiuni, Curtea a statuat deja, pe de o parte, că clasificarea ca APS nu poate fi rezultatul unei examinări izolate a valorii ornitologice a fiecăreia dintre suprafețele în cauză, ci trebuie să fie efectuată luându-se în considerare limitele naturale ale ecosistemului respectiv, și, pe de altă parte, că criteriile ornitologice pe care trebuie să se fundamenteze în exclusivitate clasificarea trebuie să aibă temei științific (Hotărârea Comisia/Irlanda, C-418/04, EU:C:2007:780, punctul 142).*

8

Importanța inventarului întocmit de BirdLife International

C-374/98, Comisia/Franța – „Basses Corbières”

*§25 IBA, deși nu este obligatorie din punct de vedere juridic pentru statele membre în cauză, conține dovezi științifice care permit să se aprecieze dacă un stat membru și-a respectat obligația de a clasifica ca arii de protecție specială teritoriile cele mai adecvate din punctul de vedere al numărului și al dimensiunii pentru conservarea speciilor protejate. Din economia generală a articolului 4 rezultă că, în cazul în care o anumită arie îndeplinește **criteriile de clasificare ca arie de protecție specială, aceasta trebuie să facă obiectul unor măsuri speciale de conservare de natură să asigure în special supraviețuirea și reproducerea speciilor de păsări menționate în anexa I la directive menționată.***

Importanța inventarului întocmit de BirdLife International

Comisia/Bulgaria, Rila (C-97/17, 2018)

83 Curtea a statuat astfel în mod repetat că, ținând seama de caracterul științific al inventarului AICP și de lipsa oricărui element de probă științifică prezentat de către un stat membru care să urmărească să demonstreze că obligațiile care decurg din articolul 4 alineatul (1) din Directiva păsări puteau fi îndeplinite prin clasificarea ca APS a unor situri care ocupă o suprafață totală mai mică decât cea care rezultă din inventarul menționat, acesta poate fi utilizat ca element de referință care permite să se aprecieze dacă un stat membru a clasificat ca APS teritorii suficiente ca număr și suprafață în sensul acestui articol 4 alineatul (1) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 2003, Comisia/Italia, C-378/01, EU:C:2003:176, punctul 18, și Hotărârea din 13 decembrie 2007, Comisia/Irlanda, C-418/04, EU:C:2007:780, punctul 52).

• Comisia Europeană și (în prezent) CJUE se referă uneori la zonele importante pentru păsări și biodiversitate (IBA) elaborate de Birdlife International (care este formată din 120 de parteneri din întreaga lume). Într-un comunicat de presă intitulat „Nature protection: Comisia introduce acțiuni în justiție împotriva a 11 state membre cu privire la zonele protejate pentru păsări (IP/07/938, 27 iunie 2007), Comisia Europeană a declarat: „Desemnarea APS trebuie să se bazeze pe criterii științifice obiective și verificabile. Pentru a aprecia dacă statele membre își îndeplinesc obligațiile de clasificare a APS, Comisia utilizează cele mai bune informații ornitologice disponibile. În cazul în care lipsesc informațiile științifice necesare furnizate de statele membre, se utilizează inventarele naționale ale [IBA] compilate de Birdlife International. Deși nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, inventarul IBA se bazează pe criterii științifice recunoscute la nivel internațional. Curtea de Justiție a recunoscut deja valoarea sa științifică și, în cazurile în care nu sunt disponibile dovezi științifice echivalente, inventarul IBA reprezintă o bază de referință valabilă pentru a evalua dacă statele membre au clasificat ca APS un număr și o dimensiune suficiente de teritorii”.

11

Excluderea criteriilor economice

C-3/96, Comisia/Tările de Jos

Articolul 4 alineatul (1) impune statelor membre ca, în cazul în care speciile menționate în anexa I se găsesc pe teritoriul lor, să clasifice drept arii de protecție specială cele mai adecvate teritorii ca număr și dimensiune pentru conservarea lor, obligație care nu este posibilă prin adoptarea altor măsuri speciale de conservare.

Marja de apreciere a statelor membre în alegerea celor mai adecvate teritorii nu se referă la caracterul adecvat al clasificării drept arii de protecție specială a teritoriilor care par a fi cele mai adecvate în conformitate cu criteriile ornitologice, ci numai la aplicarea acestor criterii pentru identificarea celor mai adecvate teritorii pentru conservarea speciei în cauză. În consecință, în cazul în care rezultă că un stat membru a clasificat drept arii de protecție specială situri ale căror număr și suprafață totală sunt în mod vădit mai mici decât numărul și suprafața totală a siturilor considerate a fi cele mai adecvate, se va putea constata că acest stat membru nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 4 alineatul (1).

Pentru a aprecia măsura în care statul membru a respectat această obligație, Curtea poate utiliza ca bază de referință inventarul zonelor importante de păsări în Comunitatea Europeană (IBA), care întocmește un inventar al zonelor de mare importanță pentru conservarea păsărilor sălbatice în Comunitate.

12

Excluderea criteriilor economice

C-44/95, Regatul Unit – „Lappel Bank”

Criteriile ornitologice prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) sunt cele care trebuie să ghideze statele membre în desemnarea și definirea limitelor APS. Statele membre nu sunt autorizate să țină seama de cerințele economice menționate la articolul 2 atunci când aleg și definesc limitele unei arii de protecție specială sau chiar să țină seama de cerințele economice care constituie un interes general superior celui reprezentat de obiectivul ecologic al directivei respective.

Statele membre nu pot ține seama de cerințele economice în măsura în care acestea constituie motive cruciale de interes public major de tipul celor menționate la articolul 6 alineatul (4) din Directiva habitate, astfel cum a fost introdusă în Directiva păsări. Deși această din urmă dispoziție a extins gama de motive pentru care ar putea fi justificat să se aducă atingere ariilor de protecție specială deja desemnate ca atare, incluzând în mod expres în acestea motive de natură socială sau economică, ea nu a adus totuși nicio modificare în ceea ce privește etapa inițială de clasificare menționată la articolul 4 alineatul (1) și alineatul (2) din Directiva păsări și, prin urmare, clasificarea siturilor ca arii de protecție specială trebuie efectuată în orice situație în conformitate cu criteriile acceptate de aceste dispoziții.

13

Clasificarea APS

- Etapa II: Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia Europeană stabilește apoi dacă siturile clasificate sunt suficiente pentru a forma o rețea coerentă pentru protecția speciilor vulnerabile și migratoare;
- Siturile devin apoi parte a rețelei Natura 2000;
- Directiva păsări nu stabilește termene-limită pentru clasificarea siturilor;

14

• Clasificarea APS

Obligația de a adopta măsuri care leagă automat clasificarea unui sit ca ASP de aplicare a unui regim de protecție

Comisia/ Belgia (cauza C-415/01, 2003)

15 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva privind păsările impune statelor membre să ofere APS un regim de protecție juridică capabil, în special, de a asigura atât supraviețuirea și reproducerea speciilor de păsări enumerate în anexa I la directivă, cât și reproducerea, năpârlirea și iernarea speciilor migratoare care nu sunt enumerate în anexa respectivă care sunt vizitatori regulați (a se vedea cauza C-166/97, Comisia/Comisia/ Franța [1999] Rec. p. I-1719, punctul 21).

15 Întrucât articolul 7 din directiva privind habitatele prevede că obligațiile care decurg, printre altele, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din această directivă trebuie să le înlocuiască pe cele care decurg din articolul 4 alineatul (4) prima teză din directiva privind păsările. APS, statutul juridic de protecție a acelor zone trebuie, de asemenea, să garanteze evitarea în acestea a deteriorării habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și a perturbării semnificative a speciilor pentru care au fost desemnate zonele respective.

16 Absența oricărei dispoziții aplicabile Région flamande care să lege clasificarea unui sit ca APS de aplicarea unui statut de protecție precum cel descris la punctele 15 și 16 din prezenta hotărâre subminează obiectivul de protecție specială a păsărilor sălbatice stabilit, prevăzută la articolul 4 din directiva privind păsările (a se vedea, în special, Hotărârea din 20 mai 2000, Comisia/Franța, C-374/98, Rec. p. I-10799, punctul 55).

15

• Clasificarea APS

• **Desemnare incorectă și protecție juridică insuficientă a ariilor de protecție special**

Comisia/Austria (cauza C-535/06, 2010)

56 Potrivit jurisprudenței Curții, articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva păsări impune statelor membre să confere APS un regim juridic de protecție care poate asigura în special supraviețuirea și înmulțirea speciilor de păsări menționate în anexa I din directivă, precum și înmulțirea, schimbarea penelor și iernarea speciilor de păsări migratoare care nu sunt cuprinse în anexa I și care apar în mod regulat (a se vedea Hotărârea din 18 martie 1999, Comisia/Franța, C-166/97, Rec., p. I-1719, punctul 21, Hotărârea din 13 decembrie 2007, Comisia/Irlanda, citată anterior, punctul 153, și Hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia/Grecia, C-293/07, punctul 22).

57 Este de asemenea necontestat faptul că articolul 4 din Directiva păsări prevede un regim consolidat și care vizează în mod specific atât speciile menționate în anexa I la această directivă, cât și speciile migratoare, regim care se justifică prin faptul că privește speciile cele mai amenințate, respectiv speciile care constituie un patrimoniu comun al Uniunii Europene (Hotărârea din 11 iulie 1996, Royal Society for the Protection of Birds, C-44/95, Rec., p. I-3805, punctul 23, Hotărârea din 13 decembrie 2007, Comisia/Irlanda, citată anterior, punctul 46, și Hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia/Grecia, citată anterior, punctul 23).

58 În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva habitate, cuprinzând obligații care le înlocuiesc pe cele care rezultă din articolul 4 alineatul (4) prima teză din Directiva păsări în ceea ce privește ariile clasificate, regimul juridic de protecție a APS trebuie să garanteze de asemenea că, pe teritoriul acestora, sunt evitate deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea semnificativă a speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii (a se vedea Hotărârea din 27 februarie 2003, Comisia/Belgia, C-415/01, Rec., p. I-2081, punctul 16, și Hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia/Grecia, citată anterior, punctul 24).

59 Pe de altă parte, protejarea APS nu trebuie să se limiteze la măsuri menite să evite daunele și perturbările externe cauzate de om, ci trebuie de asemenea, potrivit modului în care se prezintă situația de fapt, să cuprindă măsuri pozitive care urmăresc conservarea și ameliorarea stării sitului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 decembrie 2007, Comisia/Irlanda, citată anterior, punctul 154).

16

Reducerea suprafeței unei APS

C-191/05, Comisia/Portugalia

§ 13 Un stat membru nu poate să reducă suprafața unei APS sau să modifice limitele acesteia, cu excepția cazului în care zonele excluse din APS nu mai sunt teritoriile cele mai adecvate pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice în sensul articolului 4 alineatul (1) din directivă.

17

- În prezent, datorită Directivei privind păsările, există peste 5611 de situri protejate pentru păsările sălbatice din UE, pe o suprafață de peste 749,045 km² de uscat și de mare;
- Scopul ariilor de protecție specială (APS) este de a proteja habitatele a 194 de specii și a 2 de specii enumerate în anexa I la Directiva privind păsările, care sunt amenințate, restricționate în aria de răspândire sau deosebit de vulnerabilă la schimbările habitatului lor. APS vizează, de asemenea, protejarea habitatelor altor specii migratoare care nu pot fi enumerate în anexa I, dar care se agravează în număr mare; în special în zonele umede de importanță internațională.
- Rețeaua APS este în prezent luată în considerare în mare parte finalizate pe uscat, inclusiv pentru noile țări care au aderat recent la UE.
- Studiile științifice au confirmat că APS au avut un rol esențial în protejarea speciilor de păsări europene enumerate în anexa I și, în general, se dezvoltă mult mai bine decât speciile neincluse în anexa I.

18

III. Protecția speciilor

- **Directiva privind păsările impune o interdicție generală la nivelul UE cu privire la persecuția masivă a speciilor sălbatice păsările.**
- **În esență, Directiva păsări impune statelor membre să interzică:**
 - **toate formele de capturare sau ucidere deliberată în natură;**
 - **perturbări semnificative deliberate, în special în timpul reproducerii și creșterii;**
 - **distrugerea sau deteriorarea cuiburilor sau a ouălor sau îndepărtarea cuiburilor;**
 - **utilizarea oricărei metode de capturare sau ucidere la scară largă și neselectivă;**
 - **deținerea, transportul și vânzarea exemplarelor prelevate din natură.**
- **Derogările sunt permise în condiții stricte**

19

Articolul 5 DP

- Articolul 5 DP prevede:

Fără a se aduce atingere articolelor 7 și 9, statele membre iau măsurile impuse pentru a stabili un sistem de protecție pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1, interzicând în special următoarele:

- (a) omorârea sau capturarea deliberată a speciilor respective, indiferent de metoda utilizată;*
- (b) distrugerea sau producerea de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau ouălor sau eliminarea cuiburilor;*
- (c) culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;*
- (d) perturbarea deliberată a acestor păsări, în special în perioada de reproducere sau de maturizare, dacă o astfel de perturbare este relevantă în contextul obiectivelor prezentei directive;*
- (e) ținerea în captivitate a păsărilor din specii a căror vânăre și capturare este interzisă.*

20

Jurisprudenta CJUE

Jurisprudenta CJUE

C-473/19 și C-474/1, *Föreningen Skydda Skogen and Others v Länsstyrelsen i Västra Götalands län and Others*

Câmpul de aplicare al Articolului 5

34 Or, potrivit articolului 1 alineatul (1) din Directiva păsări, aceasta se referă la „conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre în care este aplicabil tratatul”.

35 Articolul 5 din Directiva păsări impune, astfel, ca statele membre să adopte un cadru legislativ complet și eficient prin punerea în aplicare, la fel cum prevede articolul 12 din Directiva habitate, a unor măsuri concrete și specifice de protecție care trebuie să permită asigurarea respectării efective a interdicțiilor menționate la articolul 5 din Directiva păsări, care urmăresc în esență protejerea speciilor, a arilor de reproducere și de odihnă ale păsărilor care intră sub incidența acestei directive [a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 aprilie 2018, *Comisia/Polonia (Pădurea Białowieża)*, C-441/17, EU:C:2018:255, punctul 252].

36 Prin urmare, din formularea clară și neechivocă a articolului 5 din Directiva păsări reiese că aplicarea interdicțiilor prevăzute la această dispoziție nu este nicidecum rezervată speciilor enumerate în anexa I la directiva menționată sau care prezintă un anumit nivel de risc ori înregistrează o scădere pe termen lung a populației..

21

Jurisprudenta CJUE

Jurisprudenta CJUE

Efecte asupra arilor de reproducere și de odihnă ale speciilor protejate

Comisia/Polonia, Białowieża (C-441/17, 2018)

251 Articolul 5 din Directiva păsări impune statelor membre adoptarea măsurilor necesare pentru a stabili un sistem general de protecție pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1 din această directivă. Sistemul respectiv cuprinde, printre altele, potrivit articolului 5 literele (b) și (d) din directiva menționată, interzicerea distrugerii sau a producerii de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau a ouălor și a eliminării cuiburilor, precum și a perturbării deliberate a acestor păsări, în special în perioada de reproducere sau de maturizare, dacă o astfel de perturbare este relevantă în contextul obiectivelor aceleiași directive.

252 Articolul 5 din Directiva păsări impune, astfel, ca statele membre să adopte un cadru legislativ complet și eficient (Hotărârea din 12 iulie 2007, *Comisia/Austria*, C-507/04, EU:C:2007:427, punctele 103 și 339, precum și Hotărârea din 26 ianuarie 2012, *Comisia/Polonia*, C-192/11, nepublicată, EU:C:2012:44, punctul 25), prin punerea în aplicare, după modelul articolului 12 din Directiva habitate, a unor măsuri concrete și specifice de protecție care trebuie să permită asigurarea respectării efective a interdicțiilor menționate mai sus care urmăresc, în esență, protejerea arilor de reproducere și de odihnă ale păsărilor care intră sub incidența acestei directive. Pe de altă parte, aceste interdicții trebuie să se aplice fără restricții în timp (Hotărârea din 27 aprilie 1988, *Comisia/Franța*, 252/85, EU:C:1988:202, punctul 9).

262 În al doilea rând, în măsura în care Republica Polonă susține că populațiile de păsări în cauză au rămas stabile sau chiar au crescut, trebuie subliniat că Curtea a statuat deja că o astfel de împrejurare nu poate repune în discuție existența unei încălcări a articolului 4 alineatul (4) din Directiva păsări, care impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a evita deteriorarea habitatelor sau orice alt efect negativ asupra păsărilor, din moment ce obligațiile de protecție există chiar înainte de a se constata o diminuare a numărului de păsări sau înainte de a se concretiza riscul de dispariție a unei specii de păsări protejate (Hotărârea din 14 ianuarie 2016, *Comisia/Bulgaria*, C-141/14, EU:C:2016:8, punctul 76, și Hotărârea din 24 noiembrie 2016, *Comisia/Spania*, C-461/14, EU:C:2016:895, punctul 83).

263 Trebuie să se constate că aceste considerații, care se referă la regimul general de protecție a păsărilor prevăzută în această dispoziție, se aplică, a fortiori, în cadrul protecției specifice prevăzute la articolul 5 literele (b) și (d) din Directiva păsări.

22

Articolul 6 DP

- Articolul 6 DP prevede:

“(1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatelor (2) și (3), statele membre interzic, pentru toate speciile de păsări menționate la articolul 1, **vânzarea, transportul în scopul vânzării, păstrarea în scopul vânzării și oferirea spre vânzare a păsărilor vii sau moarte** și a oricăror părți ale păsărilor sau produselor aviare ușor de recunoscut.

(2) Activitățile prevăzute la alineatul (1) nu sunt interzise în cazul speciilor menționate în anexa III partea A, cu condiția ca păsările să fi fost omorâte ori capturate prin mijloace legale sau să fi fost obținute prin mijloace legale.

(3) În cazul speciilor menționate în anexa III partea B, statele membre pot permite desfășurarea pe teritoriul lor a activităților menționate la alineatul (1), stabilind anumite restricții, cu condiția ca păsările să fi fost omorâte ori capturate prin mijloace legale sau să fi fost obținute prin mijloace legale.

Statele membre care doresc să acorde astfel de autorizații consultă în prealabil Comisia pentru a verifica, împreună cu aceasta, dacă comercializarea exemplarelor din aceste specii va duce sau se poate anticipa în mod rezonabil că ar putea duce la amenințarea efectivelor de populație, a distribuției geografice sau a ratei de reproducere a acestor specii pe întreg teritoriul Comunității. În cazul în care, în urma analizării, se arată că autorizația preconizată ar duce, în opinia Comisiei, la o astfel de amenințare asupra uneia dintre speciile menționate anterior sau la posibilitatea ca aceasta să fie astfel amenințată, Comisia înaintează statului membru respectiv o recomandare argumentată corespunzător, exprimându-și opoziția față de comercializarea speciilor în cauză. În cazul în care consideră că nu există astfel de riscuri, Comisia informează statul membru cu privire la aceasta.

Recomandarea Comisiei se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Statele membre care acordă autorizația în baza prezentului alineat verifică la intervale regulate dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile care reglementează acordarea acestei autorizații.”

23

Vânătoarea (Art.7-8 DP)

- Articolul 7 DP prevede

(1) Datorită efectului populației, a distribuției geografice și a ratei de reproducere pe întreg teritoriul Comunității, **speciile menționate în anexa II pot face obiectul vânătorii în cadrul legislației naționale**. Statele membre se asigură că vânătoarea acestor specii nu aduce atingere eforturilor de conservare în aria lor de răspândire.

(2) Speciile menționate în anexa II partea A pot fi vâdate în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă.

(3) Speciile menționate în anexa II partea B pot fi vâdate numai în statele membre în dreptul cărora sunt indicate.

(4) Statele membre se asigură că practicarea vânătorii, inclusiv a vânătorii cu șoimi, desfășurată conform măsurilor de drept intern în vigoare, respectă principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic al speciilor de păsări respective și că această practică este compatibilă cu măsurile ce decurg din articolul 2, cu privire la populațiile acestor specii, în special ale speciilor migratoare.

Statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică legislația privind vânătoarea nu sunt vâdate în perioada de maturizare, nici în diferitele etape de reproducere și de dependență.

În cazul speciilor migratoare, statele membre se asigură în special că speciile cărora li se aplică reglementările asupra vânătorii nu sunt vâdate în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de cuibărire.

Statele membre transmit Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare efectivă a reglementărilor lor legislative asupra vânătorii.

24

Vânătoarea (Art.7-8 DP)

- *Articolul 8 prevede*
- *(1) În privința vânării, a capturării sau a omorării păsărilor care intră sub incidența prezentei directive, statele membre interzic utilizarea oricăror mijloace, sisteme sau metode folosite pentru capturarea sau omorârea pe scară largă sau neselectivă a păsărilor sau care pot produce dispariția pe plan local a unei specii, în special a uneia dintre speciile menționate în anexa IV litera (a).*
- *(2) În afară de aceasta, statele membre interzic vânărea din mijloace de transport și în condițiile menționate în anexa IV litera (b).*

25

Derogări (Art.9 DP)

- *Articolul 9*
- *(1) Statele membre pot aplica derogări de la prevederile articolelor 5-8, în cazul în care nu există altă soluție satisfăcătoare, din următoarele motive:*
 - *(a)*
 - *— în interesul siguranței și sănătății publice;*
 - *— în interesul securității aeriene;*
 - *— pentru a preveni daune considerabile asupra recoltelor, șeptelului, pădurilor, pescăriilor și apelor;*
 - *— pentru protecția florei și faunei;*
 - *(b) în scopul cercetării și învățământului, repopulării sau reintroducerii, precum și creșterii în legătură cu aceste acțiuni;*
 - *(c) pentru a permite, în condiții strict controlate și pe bază selectivă, capturarea, păstrarea sau alte utilizări judicioase ale anumitor păsări în număr mic.*

26

Derogări(Art.9 DP)

- Articolul 9 (continuare)
- (2) Derogările menționate la alineatul (1) trebuie să specifice următoarele:
 - (a) speciile care fac obiectul derogărilor;
 - (b) mijloacele, sistemele sau metodele autorizate pentru capturare sau sacrificare;
 - (c) condițiile de risc și circumstanțele de timp și spațiu sub rezerva cărora pot fi acordate astfel de derogări;
 - (d) autoritatea împuternicită să declare că sunt îndeplinite condițiile impuse și să decidă mijloacele, sistemele sau metodele care pot fi utilizate, în ce limite și de către cine;
 - (e) controalele care trebuie efectuate.
- (3) În fiecare an, statele membre înaintează Comisiei un raport asupra punerii în aplicare a alineatelor (1) și (2).
- (4) Pe baza informațiilor pe care le deține și, în special, pe baza informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul alineatului (3), Comisia se asigură permanent că derogările menționate la alineatul (1) nu produc consecințe incompatibile cu prezenta directivă. Comisia ia măsurile necesare în acest scop.

27

Vânătoarea durabilă

- Directiva privind păsările recunoaște pe deplin legitimitatea vânării păsărilor sălbatice ca formă de utilizarea durabilă.
 - În temeiul Directivei privind păsările, vânătoarea este limitat la 82 de specii și subspecii enumerate în anexa II la directivă și care trebuie transportate în conformitate cu o serie de principii ecologice și cerințe legale consacrate.
 - Speciile în anexa II/1 pot fi vâdate pe întreg teritoriul UE în conformitate cu legislația națională și Directiva privind păsările.
 - Cu toate acestea, speciile din anexa II/2 pot fi vâdate numai în anumite state membre
- Statelor membre. Vânătoarea este interzisă pentru toate speciile în timpul sezonului de reproducere și de creștere a acestora și migrația de primăvară.**

28

Jurisprudenta CJUE

Comisia/Polonia (C-432/21, 2013)

Aplicarea principiului securității juridice în ceea ce privește dispozițiile naționale privind derogările

73 Pe de altă parte, în ceea ce privește Directiva păsări, Curtea a statuat că criteriile pe baza cărora statele membre pot deroga de la interdicțiile prevăzute de această directivă trebuie să fie reluate în dispoziții naționale suficient de clare și de precise, dat fiind că exactitatea transpunerii prezintă o importanță deosebită într-o materie în care gestionarea patrimoniului comun este încredințată statelor membre pentru teritoriul lor respectiv (Hotărârea din 26 ianuarie 2012, Comisia/Polonia, C-192/11, nepublicată, EU:C:2012:44, punctul 56).

85 Or, o contradicție între diferitele dispoziții naționale nu numai că implică o atingere adusă principiului securității juridice, ci este și de natură să inducă în eroare autoritățile administrative însărcinate cu punerea în aplicare a dispozițiilor unei directive a Uniunii privind modalitățile de aplicare a regimului de protecție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 ianuarie 2012, Comisia/Polonia, C-192/11, nepublicată, EU:C:2012:44, punctul 58).

29

Jurisprudenta CJUE

Vânătoarea durabilă

Comisia/Malta (C-557/15, 2018)

47 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, pentru a permite autorităților competente să nu recurgă la derogările prevăzute la articolul 9 din Directiva 2009/147 decât într-o modalitate conformă cu dreptul Uniunii, cadrul legislativ și administrativ național trebuie conceput astfel încât punerea în aplicare a dispozițiilor derogatorii prevăzute în acesta să răspundă principiului securității juridice. Prin urmare, reglementarea națională aplicabilă în materie trebuie să prevadă în mod clar și precis criteriile de derogare și să oblige autoritățile responsabile cu aplicarea acestora să țină seama de ele. Fiind vorba despre un regim de exceptare care trebuie să fie de strictă interpretare și să atribuie autorității care ia decizia sarcina probei existenței condițiilor cerute pentru fiecare derogare, statele membre sunt obligate să garanteze că orice intervenție care aduce atingere speciilor protejate nu este autorizată decât pe baza unor decizii care conțin o motivare precisă și adecvată care face referire la motivele, la condițiile și la cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele (1) și (2) din această directivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iunie 2006, WWF Italia și alții, C-60/05, EU:C:2006:378, punctele 33 și 34).

30

Jurisprudenta CJUE

Vânătoarea durabilă

C-900/19, Ligue pour la protection des oiseaux:

Lipsa unei alte soluții satisfăcătoare – Justificarea lipsei unei «alte soluții satisfăcătoare» prin simpla menținere a acestei metode tradiționale

31 În plus, dacă reglementarea națională aplicabilă în materie de conservare a păsărilor sălbatice trebuie, atunci când intenționează să aplice regimul derogatoriu prevăzut la articolul 9 din Directiva păsări, să prevadă în mod clar și precis criteriile de derogare și să impună autorității competente să verifice dacă nu există altă soluție satisfăcătoare în sensul acestui articol, motivarea reținută în cadrul exercitării acestui regim derogatoriu trebuie să demonstreze că este îndeplinită condiția privind inexistența unei alte soluții satisfăcătoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2018, Comisia/Malta, C-557/15, EU:C:2018:477, punctele 48 și 50).

32 În aceste condiții, nu se poate considera că o reglementare națională care utilizează regimul derogatoriu prevăzut la articolul 9 din Directiva păsări îndeplinește condițiile referitoare la obligația de motivare, care decurge din articolul 9 alineatul (2) din această directivă, atunci când conține simpla indicație potrivit căreia nu există altă soluție satisfăcătoare, fără ca această indicație să fie susținută de o motivare detaliată, întemeiată pe cele mai bune cunoștințe științifice relevante și care să expună motivele care au condus autoritatea competentă la a concluziona că toate condițiile susceptibile să permită o derogare, în sensul articolului 9 din directiva menționată, printre care condiția privind inexistența unei alte soluții satisfăcătoare, sunt îndeplinite.

36 Astfel, metodele de vânătoare țin adesea de tradiții sau de uzanțe locale, astfel încât, dacă scopul de a le conserva ca atare ar constitui un motiv autonom de derogare, acest lucru ar conduce la autorizarea unui mare număr de practici contrare cerințelor articolului 9 din Directiva păsări. O astfel de abordare ar fi contrară interpretării stricte a acestei dispoziții care trebuie să prevaleze.

31

Vânătoarea durabilă

C-900/19, Ligue pour la protection des oiseaux

(i) Selectivitatea măsurilor

53 În măsura în care articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva păsări nu conține nicio trimitere la legislațiile naționale, este necesar să se constate că noțiunea de „selectivitate” constituie o noțiune autonomă a dreptului Uniunii care trebuie interpretată în mod uniform pe teritoriul acesteia din urmă [a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 iunie 2020, A și alții (Turbine eoliene la Aalter și Nevele), C-24/19, EU:C:2020:503, punctul 75]. În plus, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii impune să se țină seama nu numai de termenii acesteia, ci și de contextul în care se înscrie, precum și de obiectivele și de finalitatea pe care le urmărește actul din care aceasta face parte (Hotărârea din 9 octombrie 2019, BGL BNP Paribas, C-548/18, EU:C:2019:848, punctul 25).

62 În consecință, la aprecierea caracterului selectiv al unei metode de capturare, în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva păsări, trebuie să se țină seama nu numai de modalitățile acestei metode și de amploarea capturilor pe care le implică pentru păsările nevizate, ci și de eventualele sale consecințe asupra speciilor capturate în termeni de prejudicii cauzate, având în vedere obiectivele de protecție urmărite de directiva menționată.

65 Atât din modul de redactare a articolului 9 alineatul (1) litera (c) din Directiva păsări, interpretat în lumina articolului 8 alineatul (1) din această directivă, din obiectivele directivei menționate, cât și din cadrul în care aceasta se înscrie, astfel cum reiese din dispozițiile articolului 3 TUE, ale articolului 37 din cartă, ale articolului 191 alineatul (2) primul paragraf TFUE și ale articolului 13 TFUE, referitor la bunăstarea animalelor, rezultă că condiția selectivității prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din aceeași directivă trebuie înțeleasă în sensul că nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită, în cazul unei metode de capturare neletale care determină capturi accidentale, decât dacă acestea au o amploare limitată, cu alte cuvinte nu privesc decât un număr foarte redus de exemplare capturate în mod accidental, pe o durată limitată, și pot fi eliberate fără alte prejudicii decât unele neglijabile.

32

Multumesc pentru atentie!

